

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 13. април 2011. године

Предмет бр. 47/09

Стана ПАВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 13. априла 2011. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
гђе Аниле ПРЕМТИ, заменика извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменућу жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, обављеног такође и електронским путем, у складу са правилом 13 § 2 свог Пословника, одлучила је како следи:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 3. априла 2009. године и уписана је 17. априла 2009. године.
2. Дана 16. јуна 2009. године, Саветодавна комисија за људска права је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост и меритум предмета. Дана 3. јула 2009. године, УНМИК је доставио свој одговор.
3. Дана 9. децембра 2009. године, Комисија је од жалиоца затражила додатне информације.

4. Дана 18. децембра 2009. године, Комисија је затражила информације од Мисије владавине права Европске уније (ЕУЛЕКС). ЕУЛЕКС је доставио свој одговор 23. марта 2010. године.
5. Дана 19. септембра 2010. године, жалилац је доставио свој одговор на писмо Комисије од 9. децембра 2009. године.
6. Дана 2. новембра 2010. године, Комисија је поново проследила предмет СПГС-у како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета, приложивши додатне информације које је доставио жалилац. Дана 2. марта 2011. године, УНМИК је доставио свој одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

7. Жалилац је супруга г. Живојина Павића. Она тврди да је он нестао дана 19. јуна 1999. године заједно са господом Г.М. и П.М.
8. Према информацијама добијеним од жалиоца, три особе су преносиле намештај из села Слиово у општини Приштина кроз Гњилане на путу за централну Србију 19. јуна 1999. године. Када су дошли у село Лабљане у општини Ново Брдо, наводно су их зауставили непознати мушкарци у униформама Ослободилачке војске Косова и одвели у непознатом правцу.
9. Жалилац тврди да је нестанак пријављен УНМИК-овој Полицији и КФОР-у. Она наводи да је спроведена истрага, али да породица нема никакве конкретне информације у вези са истрагом. Жалилац даље наводи да су чланови УНМИК-ове Полиције посетили породицу више пута поводом истраге. Они су наводно објаснили да истрага не напредује због тога што се полиција мењала на сваких шест месеци до годину дана, и да су припадници нове полиције морали да изнова покрећу истрагу након сваке смене особља. Жалилац такође наводи да, сваки пут када би се полиција променила, она је морала да понавља своје изјаве новом особљу.
10. Жалилац нарочито помиње један догађај када је припадник британског КФОР-а наводно обавестио жалиочевог сина да ће породици вратити несталу особу у року од два дана. Према наводу жалиоца, неколико дана након ове изјаве иста особа је обавестила жалиоца да мора да се врати у Велику Британију. Није дао никакво објашњење у вези са својим ранијим обећањем или својим изненадним одласком. Жалилац претпоставља да је војник открио неке информације у вези са тројицом несталих, али је био спречен да их подели са жалиочевим сином.
11. Г. Павић до данас није пронађен.
12. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. сви списи кривичних предмета које су имали Одељење правде и Полиција УНМИК-а, предати су ЕУЛЕКС-у.

13. У информацији добијеној од стране ЕУЛЕКС-а назначено је да предмет остаје отворен у Канцеларији за нестала лица и судску медицину при ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБА

14. Жалилац се жали поводом наведеног пропуста УНМИК-а да ваљано истражи отмицу њеног супруга. Такође се жали на душевну бол и патњу које су наводно узроковане овом ситуацијом.

15. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалилац указује, тим редоследом, на повреду права свог супруга на живот, загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3 ЕКЉП.

IV. ПРАВО

16. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

17. У својим примедбама, СПГС нема примедби на прихватљивост жалбе.

18. Комисија је мишљења да жалбе везане за чланове 2 и 3 ЕКЉП покрећу озбиљна чињенична и правна питања чије би разрешење требало да зависи од процене меритума. Према томе, Комисија закључује да ове жалбе нису очигледно неосноване у смислу одељка 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

19. Комисија не види друге разлоге на основу којих би ова жалба била проглашена неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Анила ПРЕМТИ
Заменик извршног службеника

Марек НОВИЦКИ
Председавајући